

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ιη΄ 23-35)
20 Αύγουστου 2017**

Άφορμή γιὰ τὴν σημερινὴν Εὐαγγελικὴν παραβολὴν τοῦ σκληροῦ ἄκαρδου διούλου, ἡταν ἡ ἔρωτηση τοῦ Αποστόλου Πέτρου «Κύριε πόσες φορὲς νὰ συγχωρήσω τὸν ἀδελφό μου, ἐὰν ἔξακολουθεῖ νὰ μοῦ κάνει κακό;» Τὸ συνηθισμένο ὅριο γιὰ τοὺς Ἰουδαίους ἡταν τρεῖς φορές. Ο Πέτρος πιστεύοντας ὅτι τὸ ἔξαντλεῖ φθάνοντας σὲ ὑψη μακροθυμίας, τὸ ὑπερδιπλασιάζει προτείνοντας ἔως ἐπτὰ φορές. Ο Χριστὸς τοῦ ἀπαντᾶ «οὐ λέγω σοι ἔως ἐπτάκις, ἀλλὰ ἔως ἐβδομηκοντάκις ἐπτά», γιὰ νὰ τοῦ δείξει ὅτι μπορεῖ νὰ συγχωρήσει κανεὶς τὸν συνάνθρωπό του ἀπεριόριστες φορές.

Στὴν παραβολὴν αὐτὴν χαρακτηριστικὲς εἶναι οἱ ἀντιθέσεις. Πρώτη εἶναι ἡ διαφορὰ τοῦ χρέους. Ό ἐνας δοῦλος ὥφειλε στὸν βασιλιὰ ἀσύλληπτα μεγάλο ποσό, «μύρια τάλαντα», ἐνῶ ὁ ἄλλος δοῦλος ὥφειλε τὸ ἀσήμαντο ποσὸ τῶν ἑκατὸν δηναρίων.

Στὴν δεύτερη ἀντίθεση ἡ εἰκόνα παρουσιάζεται πιὸ προκλητική. Ό μὲν βασιλιὰς «σπλαγχνισθείς» χαρίζει στὸν δοῦλο τὸ ὑπέρογκο ποσὸ ποὺ καταχράσθηκε καὶ τὸν ἐλευθερώνει, ἐνῶ ὁ μόλις εὐεργετημένος δὲν δείχνει ἐπιείκια, οὕτε τὴν ἐλάχιστη κατανόηση στὸ σύνδουλό του, ὁ ὅποιος τοῦ ζητᾶ μόνο λίγη πίστωση χρόνου, ἀλλὰ γρήγορα τὸν ὄδηγεῖ στὴ φυλακή.

Καὶ ἐνα τρίτο σημεῖο. Αὔτὴ τὴν σκληρότητα τὴν δείχνει μόλις βγῆκε ἀπὸ τὴν τραγικὴ θέση ποὺ βρισκόταν ὁ ἴδιος, ἀφοῦ εἶχε ἀπολαύσει τὴν μεγαλοψυχία τοῦ Κυρίου του.

Πῶς θὰ βοηθήσουμε τὸν ἑαυτό μας νὰ συνέλθει ἀπὸ αὐτὴν τὴν παρανοϊκὴ στάση τῆς σκληροκαρδίας;

Χρειάζεται ἀδελφοί μου, νὰ συνειδητοποιήσουμε τὶς ὄφειλές μας στὸν Θεό, τὰ λάθη καὶ τὶς παραλείψεις μας, τὰ ἀμαρτήματά μας. Άναλογισθήκαμε τὰ χρέη μας στὸν Θεό; Σ' αὐτὴ τὴν ἀντιπαράθεση εὐκολότερα θὰ καταλάβουμε πόσο ἀσήμαντες εἶναι οἱ ἀδικίες καὶ προσβολὲς τῶν ἄλλων σὲ μᾶς.

΄Η ἐξάρτησή μας ἀπὸ τὸν Θεὸν θὰ μᾶς φέρει σὲ αὐτόματη συνάφεια μὲ ὄλους τους ἀνθρώπους.

Αγαπητοί μου,

τὸ δυνατὸ φῶς τῆς παραβολῆς αὐτῆς φωτίζει ζωηρὰ τὴν ὑποκρισία ποὺ ὅλοι δείχνουμε,
ὅταν τὴ μιὰ στιγμὴ ἱκετεύουμε «Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί», ἐνῶ τὴν ἄλλη καθημερινὰ
δὲν θέλουμε καὶ δὲν μποροῦμε νὰ συγχωρήσουμε τὸν ἀδελφό μας γιὰ μικρότερες ὁφειλὲς
καὶ ἀσήμαντα παραπτώματα ἐμπρὸς στὰ δικά μας.

Εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι τὸ νὰ εἴμαστε φιλάνθρωποι καὶ
συγχωρητικοὶ δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ ἡθικὴ ὑποχρέωση, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα
τῆς ἀγάπης μας πρὸς τὸν Θεό. Ὁ ὄρος φιλανθρωπία δὲν χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἑκκλησία
ώς ἔννοια συναισθηματική, ἡθικιστικὴ ἢ συμπαθητική, ἀλλὰ γιὰ νὰ δηλώσει τὴν οὐσία τοῦ
Θεοῦ, ὁ Ὄποιος εἶναι ἀγάπη καὶ καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους σὲ διαρκῆ πορεία καὶ ζωὴ ἀγάπης
μέσα στὸν κόσμο. Αὐτὴ ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ ἀπαιτεῖ νὰ τὴν μιμούμεθα διαρκῶς στὴ
ζωή μας καὶ νὰ τὴ φανερώνουμε στὶς σχέσεις μας μὲ τοὺς συνανθρώπους μας. Γένοιτο.

[dkpdf-button]